

N:o 46.

Af Herr von Koch: Om ändring i gällande stadgande rörande Justitie-ombudsmännens skyldighet att under svår sjukdom eller annat laga förfall till suppleanten afstå halfva lönen.

I följd af den gemensamma omröstning, som egde rum den 22 uti innevarande månad, bestämdes aflöningen för Konungens Justitiekansler till 8,000 kronor, som fördelas i lön 6,000 kronor, och tjentsgöringspenningar 2,000 kronor.

Nu har det blifvit en händvunnen åsigt, att stadgandet i 97 § Regeringsformen, det "Riksdagens Justitieombudsman, så länge han embetet innehafver, skall i alla afseenden anses lika med Konungens Justitiekansler", innebär, att dessa embetsmän skola åtnjuta lika aflöning, hvarför ock Stats-Utskottet, så snart någon ändring skett i Justitiekanslerns aflöning, infört samma ändring uti den § af Riksgäldskontorets reglemente, som handlar om Justitieombudsmannen tillkommande löneförmåner, och detta utan att någon motion eller framställning i ämnet föregått. Samma förfarande är därför äfven nu att förvänta.

Det är redan sagdt, att Justitiekanslerns aflöning består af lön och tjentsgöringspenningar. Bland skälen till denna i senare tider införda fördelning af löneinkomster är det, att genom en sådan anordning bestämmes i allmänhet på förhand huru mycket den, som vid den ständige tjenstinnehafvarens förfall förestår embetet eller tjensten, skall åtnjuta i ersättning derför. Men då 25 § af den för Justitieombudsmannen gällande instruktion föreskrifver, att Justitieombudsmannen skall till den, som tjensten be-

strider, under det Justitieombudsmannen är af svår sjukdom eller annat laga förfall hindrad att sitt embete förestå, *afträda hälften af sin egande lön*, måste, derest Justitieombudsmannens aflöning blifver delad i lön och tjänstgöringspenningar, tvekan uppstå, huru detta stadgande rätteligen bör tillämpas. Skall ställföreträdaren åtnjuta hälften af lönen, och Justitieombudsmannen, ehuru icke tjänstgörande, uppbära tjänstgöringspenningarne, eller skall den, som embetet förestår, ega rätt till halfva lönen och hela beloppet af tjänstgöringspenningarne, eller till hälften af både lön och tjänstgöringspenningar? I sistnämnda fallet kan med skäl frågas, hvar till då den nämnda fördelningen tjenar.

En förklaring öfver nämnda stadgandes rätta förstånd under nu inträffade förändrade förhållanden är följaktligen af nöden; och jag skulle hafva inskränkt mig till att påyrka en sådan, derest jag ej funnit samma stadgande, att en tjänsteman skall till sin ställföreträdare afstå halfva lönen — en, så vidt jag känner, i vår lagstiftning ensam stående föreskrift — särdeles obilligt; men när så är och när ostridigt lärer vara, att Justitiekanslern, lika litet som hvarje annan embets- eller tjänsteman, vid inträffande lika beskaffadt förfall, från 1877 års början är skyldig afstå till sin ställföreträdare mera än de under aflöningen inbegripna tjänstgöringspenningarne, synes mig ej mindre den omförmälda likställigheten emellan Justitiekanslern och Justitieombudsmannen, än ock rättvisa och billighet fordra, att Justitieombudsmannen icke förbindes till sin ställföreträdare afstå mera än tjänstgöringspenningarne för den tid förfallet räcker. Det måste ock i min tanke anses olämpligt, att ett sådant stadgande som det ifrågavarande har sin plats i instruktionen för Justitieombudsmannen. Det tillhör väl snarare de föreskrifter rörande Justitieombudsmannens aflöning, som förekomma i reglementet för Riksgäldskontoret, hvarifrån aflöningen utbetalas.

Den 25 § af instruktionen för Justitieombudsmannen lyder sålunda:

“Skulle Justitieombudsmannen finna sig af svår sjukdom eller annat laga förfall hindrad att sitt embete förestå, ege han rätt att, till tjenstens förrättande under laga förfallotiden, påkalla den man Rikets Ständer, likmätigt Regeringsformens 98 §, utsett att honom efterträda, i fall han, innan nästinfallande riksdag, med döden afginge; skolandes till honom, under det han sålunda tjensten bestrider, Justitieombudsmannen afträda hälften af sin egande lön“.

På grund af hvad här ofvan blifvit anfördt, tillåter jag mig nu vördsamast föreslå,

att ur nyss intagna § af instruktionen för Justitieombudsmannen må uteslutas sista meningen, eller orden: “sko-

landes till honom, under det han sålunda tjensten bestri-
der, Justitieombudsmannen afträda hälften af sin egande
lön“;

och att i stället uti den § af Riksgäldskontorets regle-
mente, som handlar om Justitieombudsmannens löneför-
måner, må införas ett stadgande af ungefärligen följande
lydelse: Under den tid Justitieombudsmannen är af svår
sjukdom eller annat laga förfall hindrad att embetet före-
stå och embetet förty utöfvas af den man Riksdagen
utsett att Justitieombudsmannen efterträda, skall denne
åtnjuta de under Justitieombudsmannens aflöning inbe-
gripna tjenstgöringspenningar.

Som denna motion är föranledd af ett under innevarande riksdag
fattadt beslut, så anhåller jag att densamma må, enligt 55 § Riksdagsord-
ningen upptagas och nu till vederbörligt Utskott hänvisas

Stockholm den 29 April 1876.

N. S. von Koch.
